

Som det fremgår ovenfor under afsnit 1., finder arbejdsgruppen, at det skærpede tilknytningskrav taler for, at udlændinge får mulighed for gennem visumophold at lære det danske samfund at kende, således at en udenlandsk ægtefælle via visumreglerne skal kunne øge sin tilknytning til Danmark.

Regeringen er enig i, at der ved visumadministrationen bør tages højde for de skærpede regler for ægtefællesammenføring, således at udlændinge ikke uden rimelig grund afskæres fra at besøge en herboende ægtefælle.

Regeringen finder derfor ikke, at indgivelse af en ansøgning om familiesammenføring med et mindreårigt barn eller om ægtefællesammenføring under et visumophold bør indebære, at barnet eller ægtefællen afskæres fra senere at kunne få visum efter sædvanlig praksis. Det vil f.eks. kunne være aktuelt, hvis en udlænding har fået ægtefællesammenføring, og opholdstilladelsen senere inddrages, og den pågældende ønsker at besøge herboende børn, eller hvis en ægtefælle får afslag på en ansøgning om ægtefællesammenføring under henvisning til bl.a. 24 års kravet, boligkravet eller tilknytningskravet.

Det foreslås på den baggrund, at udlændinge, der under et visumophold indgiver ansøgning om ægtefællesammenføring, familiesammenføring med en fast samlever eller familiesammenføring, hvor ansøgeren er et mindreårigt barn, undtages fra bestemmelsen om, at den pågældende som udgangspunkt ikke kan få visum igen i en periode.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes, at hvis en udlænding har fået afslag på ægtefællesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever under henvisning til, at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse, eller med henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, kan der ikke gives visum med henblik på besøg hos den herboende ægtefælle eller samlever, jf. ovenfor afsnit 2.2.

Regeringen ønsker at fortsætte bestræbelserne på at motivere afviste asylansøgere til at udrejse.

Det foreslås på den baggrund, at udlændinge, der får afslag på en asylansøgning indgivet i forbindelse med et visumophold, ligeledes undtages fra bestemmelsen om, at den pågældende som udgangspunkt ikke kan få visum igen i en periode, hvis den pågældende medvirker til sagens oplysning og til udrejsen. Det forhold, at den pågældende tidligere har ansøgt om asyl, vil i ste-

det indgå ved vurderingen af immigrationsrisikoen i forbindelse med en ny visumansøgning.

Der henvises til afsnit 5. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.5. Visum skal normalt være korttidsophold af tre måneders varighed

Efter gældende praksis kan et visum som udgangspunkt forlænges med op til tre måneders ophold i Danmark – dvs. til i alt seks måneders ophold – med henblik på besøg hos ansøgerens herboende ægtefælle, samlever, forlovet, kæreste, børn, forældre og søskende. Tilsvarende kan visumfri udlændinge få forlænget deres ret til ophold her i landet med henblik på besøg hos samme persongruppe.

Opholdet forlænges efter udlændingelovens § 4 b, hvorefter en udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i medfør af §§ 2-3 a, i særlige tilfælde kan få forlænget sin ret til ophold her i landet, dvs., at det forlængede ophold alene giver ret til ophold i Danmark og således ikke i andre Schengenlande.

Efter praksis er der dog alene mulighed for at få forlængelse én gang på grundlag af besøg hos den samme reference. Har en udlænding tidligere fået forlænget sit ophold her i landet med henblik på besøg hos sin ægtefælle, samlever, forlovet, kæreste, børn, forældre eller søskende, vil udlændingen derfor efterfølgende alene kunne indrejse og opholde sig her i landet i maksimalt tre måneder ad gangen efter de almindelige visumregler.

Der vil dog altid kunne ske forlængelse i helt særlige tilfælde, f.eks. ved alvorlig sygdom hos ansøgeren eller den herboende reference eller dødsfald hos den herboende reference.

Arbejdsgruppen finder, at et visumophold på sammenlagt tre måneder inden for en seks måneders periode i langt den overvejende del af tilfældene må anses for tilstrækkeligt til at opfylde formålet med visuminstituttet, nemlig korttidsophold. Det er endvidere arbejdsgruppens opfattelse, at når visumpraksis i vid udstrækning gøres uafhængig af, hvilken relation der er mellem ansøger og reference, bør forlængelsespraksis heller ikke være afhængig heraf.

Arbejdsgruppen foreslår derfor, at den nuværende praksis for forlængelse af visum efter udlændingelovens § 4 b ophører, og at der alene bør ske forlængelse af visum fra tre til seks måneder i helt særlige tilfælde, f.eks. ved alvorlig sygdom eller dødsfald.

Arbejdsgruppen finder dog, at den hidtidige mere lempelige praksis for forlængelse af visum ud over tre måneders ophold kan videreføres i forhold til visse vi-